

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Det foreliggende lovforslag indeholder dels forslag til ændring af reglerne om råstofafgiften dels en differentieret forhøjelse af affaldsafgiften med henblik på en styrkelse af afgiftens styrende effekt.

Lov nr. 838 af 19. december 1989 om afgift af affald og råstoffer er omtalt i Folketingstidende 1989-90, FF. sp. 3056, 3484, 3745, 4079; tillæg A, sp. 2647; tillæg B, sp. 469; tillæg C, sp. 251.

Råstofafgiften

Baggrunden for ændringen af reglerne om råstofafgiften er en udtalelse af 26. februar 1992 fra Justitsministeriet i anledning af nogle spørgsmål, som Skov- og Naturstyrelsen havde rejst om fortolkning af §§ 6, 7, 30 og 32 i den gældende lov om afgift af affald og råstoffer.

Justitsministeriet gjorde i sin udtalelse opmærksom på, at det ikke er i overensstemmelse med grundlovens § 43 om pålæg af skat, når miljøministeren under henvisning til afgiftslovens §§ 6 og 7 i bekendtgørelse nr. 876 af 20. december 1989 om afgift af råstoffer havde fastsat generelle regler om fritagelse af nærmere angivne materialer m.v. Det var nævnt i forarbejderne til § 6 i loven, at bestemmelsen ville kunne udnyttes til at fritage disse materialer m.v. for afgift.

Grundlovens § 43 indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at der ikke i en skattelovgivning kan gives vedkommende minister eller administrationen i øvrigt bemyndigelse til at fastsætte *generelle* regler, som er af betydning for selve skattebyrden.

Det kan derfor heller ikke overlades til ministeren eller administrationen i øvrigt at fastsætte *generelle* regler for skattefritagelse eller at meddele skattefritagelse efter et frit skøn på et område.

Forudsætning for i konkrete tilfælde at kunne meddele skattefritagelse er, at der i loven er angivet detaljerede og præcist udformede regler for, hvornår skattefritagelsen kan meddeles.

På denne baggrund anbefalede Justitsministeriet i brevet af 26. februar 1992, at bestemmelserne i bekendtgørelsen om afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse blev indføjet direkte i afgiftsloven.

Justitsministeriet gjorde endvidere opmærksom på, at der ikke var hjemmel til at delegere kompetencen til at fritage for afgift efter lovens § 6 og at godtgøre afgift efter § 7 til toldvæsenet, som i øvrigt efter lovens §§ 30 og 32 administrerer såvel affalds- som råstofafgiften.

Justitsministeriet anbefalede derfor, at delegationen af kompetencen efter råstofafgiftslovens §§ 6 og 7 til toldvæsenet enten blev ophævet, eller at råstofafgiftsloven blev ændret, således at der blev tilvejebragt hjemmel til delegation af kompetencen efter de nævnte bestemmelser til toldvæsenet.

Miljøministeriet udarbejdede herefter en ny bekendtgørelse nr. 512 af 16. juni 1992 om afgift af råstoffer, som trådte i kraft den 1. juli 1992.

Den ændrede bekendtgørelse indebærer ingen ændring af realiteten set fra virksomhedernes side, idet der fortsat kan opnås fritagelse for råstofafgift i de tilfælde, som var nævnt i den tidligere afgiftsbekendtgørelse. Den eneste forskel er, at man nu skal ansøge Skov- og Naturstyrelsen om at blive fritaget for råstofafgiften i disse tilfælde.

Der kan således opnås afgiftsfritagelse i følgende tilfælde:

- 1) Havbundsmaterialer, der indvindes til brug for strandfodring.
- 2) Havbundsmaterialer, der stammer fra oprensings- og uddybningsarbejder (klapmaterialer), og som nyttiggøres som råstoffer, f.eks. ved bygge- og anlægsarbejder.
- 3) Rest- og affaldsprodukter, der indvindes fra allerede afsluttede depoter m.v.

Endvidere skal der fortsat ikke betales råstofafgift af brunkul, kiselgur og skifer, idet disse råstoffer ikke for tiden indvindes i Danmark.

I det foreliggende lovforslag er de generelle fritagelsesmuligheder blevet indføjet i lovteksten, som anbefalet af Justitsministeriet.